

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 1996 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - S. Dąbrowski

Sędziowie: SN - E. Skowrońska

SN - M. Sychowicz (spraw.)

Protokolant: P. Malczewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Krajowej P. Wiśniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 września 1996 r.

sprawy z powództwa Banku [...] SA w P. - Oddział w J. obecnie Banku [...] SA
w W. - [...] Oddział w J.

przeciwko B. M. i M. J.

o zapłatę

na skutek kasacji Ministra Sprawiedliwości

Nr S/C [...]

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w J.

z dnia 27 grudnia 1995 r., sygn. akt I C [...]

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Wojewódzkiemu w J. do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

U Z A S A D N I E N I E

Bank [...] SA w P., Oddział w J., którego następcą prawnym jest Bank [...] SA w W., [...] Oddział w J., wniósł o wydanie nakazu zapłaty m.in. przeciwko B. M. i M. J. jako poręczycielom weksla dołączonego do pozwu i domagał się nakazania pozwanym, aby solidarnie zapłacili powodowi oznaczoną w wekslu sumę 1.263.990.931 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 grudnia 1992 r., prowizję komisową w kwocie 2.106.652 zł i kosztami procesu.

Sąd Rejonowy w J. w dniu 22 lutego 1993 r. wydał żądany nakaz zapłaty.

W zarzutach od tego nakazu pozwani podnieśli m.in., że nakaz wydany został z naruszeniem art. 30 prawa wekslowego, gdyż nie uwzględniona została treść „dokumentu poręczenia”, z którego wynika, iż poręczenie dotyczy sumy 600.000.000 zł.

Po rozpoznaniu zarzutów Sąd Wojewódzki w J. wyrokiem z dnia 27 grudnia 1995 r. utrzymał w mocy wydany w sprawie nakaz zapłaty w stosunku do pozwanych B. M. i M. J. i orzekł o kosztach procesu oraz nieuiszczonej opłacie sądowej. Wyrok ten nie zawiera uzasadnienia. Uprawomocnił się bez zaskarżenia w zwykłym trybie.

W złożonej w dniu 17 lipca 1996 r. na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189) kasacji od wymienionego wyroku Minister Sprawiedliwości zarzucił, iż wydany on został bez uwzględnienia treści deklaracji wekslowej, która określa zakres poręczenia na 600.000.000 zł, co stanowi rażące naruszenie

art. 496 kpc oraz art. 10 w zw. z art. 30 i 103 prawa wekslowego i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Wojewódzkiemu w J. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie jest poza sporem, że weksel własny będący podstawą powództwa nie został całkowicie wypełniony w chwili wystawienia, a zatem był to weksel niezupełny (art. 10 prawa wekslowego), tzw. weksel in blanco. Został on wystawiony celem zabezpieczenia zwrotu kredytu (wraz z należnościami dodatkowymi) udzielonego wystawcy przez remitenta. Przy uzupełnieniu weksla i przy dochodzeniu roszczeń z tego weksla przez stronę umowy zawartej przy jego wystawieniu obowiązuje i wiąże strony treść tej umowy, tzw. deklaracji wekslowej. Także jeżeli deklarację tę podpisał poręczyciel, remitent jest związany jej treścią i może dochodzić od poręczyciela roszczeń z tytułu udzielonego przez niego poręczenia wekslowego tylko w granicach określonych umową. Granicę taką może stanowić oznaczenie wysokości sumy, za którą poręczyciel udzielił poręczenia (art. 30 w związku z art. 103 prawa wekslowego).

W świetle tego co wyżej powiedziano kasacja jest zasadna, skoro z dołączonego do pozwu dokumentu (k. 4), który jest deklaracją wekslową, wynika, że spółka cywilna p.n. „[...] C. [...]” w J., która udzieliła poręczenia wekslowego, przy jego udzieleniu złożyła remitentowi oświadczenie, według którego poręcza - jak należy rozumieć za wystawcę weksla (art. 31 prawa wekslowego) - „do wysokości 600.000.000 zł.” Zaskarżony wyrok nie biorąc pod uwagę tej okoliczności rażąco narusza przepisy powołane w kasacji, co uzasadnia zarzut rażącego naruszenia prawa przez ten wyrok i jest wystarczające do uwzględnienia kasacji. Stosownie do art. 393¹³ § 1 kpc Sąd Najwyższy orzekł przeto zgodnie z wnioskiem kasacji i na podstawie art. 108 § 2 kpc w związku z art. 393²⁰ kpc pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego sądowi, któ-

remu sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania. Ponownie rozpoznając sprawę sąd ten rozważy zasadność wszystkich zarzutów, które zostały należycie zgłoszone przez pozwanych przeciwko nakazowi zapłaty wydanemu w sprawie (art. 493 i 496 kpc).

aw